

ACTIVITĂȚILE DASM BUCUREȘTI

În cele ce urmează vom descrie câteva dintre cele mai importante activități desfășurate de DASM, București, în luna iunie:

- World Jewish Relief a trimis două transporturi cu haine, una dintre activitățile DASM -ului constând în distribuirea de haine către asistații din București și copiii cuprinși în programul „Copii în nevoie”. În prezent se pregătește distribuția către asistații și copiii din țară.
- A fost încheiat un contract de parteneriat cu Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Sociologie, în urma căruia, facultatea va trimite studenți dornici de voluntariat la Căminul „Amalia și Șef Rabin Dr. Moses Rosen”. Acolo studenții vor desfășura diferite activități, antrenând rezidenții în acțiuni cu tonus și bună dispoziție.
- DASM -ul a primit o donație de 1500 kg de vopsea ecologică, (Policolor) de la Crucea Roșie Română, și a fost distribuită Centrului de Administrare a Patrimoniului Imobiliar București. În funcție de stocul rămas disponibil va fi trimisă vopsea și comunităților evreiești din țară.
- Se derulează acțiunea de amenajare a cabinetelor medicale, pentru mutarea Centrului de Ajutor Medical, în sediul Departamentului de Asistență Socială și Medicală. În urma acestei amenajări, persoanele asistate din București vor beneficia de toate serviciile în același loc : asistența socială, asistența medicală și cantina.
- Se implementează o colaborare între FCER-DASM și Asociația neguvernamentală O2G-Ofensiva Generozității David Schwartz, prin care se dorește realizarea unui proiect de artă comunitară și documentare aplicat atât asistaților din cămin, cât și angajaților. Unul dintre obiectivele proiectului este realizarea unui schimb de experiențe și cunoștințe între artiști și membrii căminului Rosen.
- Domnul doctor Tiberiu Mizrah, a donat 1500 euro pentru căminul Rosen, în vederea achiziționării de fructe proaspete -Domnul Harry Wechsler din Paramus, New Jersey, a făcut donații în valoare de 6000 de euro, ce constau în 25 de saltele, un frigider industrial, bani de țigări pentru bolnavii psihic, numerar și ajutor de Pesah pentru 100 de rezidenți. De asemenea din această donație a fost cumpărat un copiator pentru biblioteca Al.Safran
- Instituția Leumi Bank, a donat două computere pentru programul "Copii în nevoie".

CLUBUL BRAILLE

În continuarea unei tradiții menținută de ani, întâlnirea din fiecare joi a Clubului Braille continuă. Într-o atmosferă de ospitalitate, de prietenie nou înfăptuită sau continuată, cei pentru care culorile lumii se estompează, s-au reunit în fiecare săptămână a lunii iunie pentru a împărtăși un moment de artă (de exemplu un recital al violonistei Carmen Spack sau cel al

actriței Teatrului Național București, Adina Popescu sau un recital de poezie Aurel Storin cu vocea sa sau cea a actriței Maia Morgenstern) sau unul de istorie (a religiilor cum a prezentat domnul Rabin Sorin Rosen sau de istorie iudaică cum a abordat domnul Boris Mehr, redactor al revistei „Realitatea Evreiască”) sau unul de informare din activitatea Departamentului de Asistență oferite cu sollicitudine de către domnul directorul Attila Gulyas sau din domenii de cultură medicală adresate vârstei a treia sau de cultură generală.

Toate acestea fiind însoțite și de activitățile specifice clubului (oferirea de materiale Braille pentru nevăzătorii ca: lupe, baterii, lămpi de carte, casete înregistrate cu lucrări citite din literatura universală, CD-playere, etc) dar și de grija pentru confortul, buna dispoziție și obținerea a acelui ceva „mai mult” afectiv și intelectual de fiecare dată, la plecarea fiecărui participant față de clipa sosirii sale. Răsplata zâmbetului lor senin la plecare motivează orice efort în acest sens...

CE SE MAI PETRECE ÎN CAMINUL "ROSEN" ...

În luna iunie bunicuții din cămin, au fost vizitați de voluntari și de dl. Erwin Simsensohn, Președintele Comunității din București, de către micuții de la școala Lauder care au venit interesați de provăduirea religiei iudaice și bucătăria kusher de la complexul alimentar « Martin Balus », prezentată de către DL.Rabin Zvi Halamish.

Ca în fiecare an, un grup de rezidenți au fost în tabăra de la Cristian de unde s-au întors cu bateriile încărcate; alții au vizitat grădina botanică din București.

Surpriza plăcută a fost venirea în cămin a studenților de la Facultatea de Sociologie din cadrul Univ. "Spiru Haret" pentru 2 săptămâni de practică. Aceștia s-au familiarizat imediat cu atmosfera din cămin și au reușit să ridice tonusul afectiv a celor imobilizați la pat sau celor greu deplasabili: au discutat pe diferite teme, i-au scos

În grădina, le-au citit presa și, mai ales, au adus un plus de tinerețe spiritului de aici.

DE CE UN CENTRU DE AJUTOR MEDICAL?

„Modul de a pune la încercare un popor, este să vezi cum se comportă cu vârstnicii” (David Abraham Iosua Heshel)

De multe ori am fost întrebată de cei care ne-au vizitat de ce este nevoie de un Centru de Ajutor Medical...oare evreii din România nu beneficiază la fel ca restul populației de asigurări de sănătate, cu toate drepturile ce decurg de aici?

Bineînțeles că da, însă membrii comunității noastre, o bună parte supraviețuitori ai Holocaustului, au avut de îndurat numeroase greutăți de-a lungul vieții, atât în timpul celui de-al 2-lea război mondial, cât și în anii ce au urmat, sub diverse regimuri politice. De aceea, în ultima parte a vieții, mulți dintre ei au parte de singurătate, griji materiale și poate mai mult decât alții, de boli specifice vârstei. Acestea sunt motivele pentru care FCER a considerat necesar să asigure un plus de îngrijire, atât celor cu venituri modeste, « asistați » al Departamentului de Asistență Socială și Medicală, cât și celorlalți membri ai comunității din București. Acest ajutor nu încearcă însă să substituie sistemul public de sănătate și nici nu poate fi un serviciu de urgențe medicale, neavând resursele umane și nici financiare corespunzătoare.

Cu toate acestea, cei 12 medici (în majoritate pensionari) care lucrează câte 2-3 zile pe săptămână, 2 tehnicieni dentari și 5 asistente medicale, asigură 700-800 consultații /luna.

De asemenea, cu cele 2 mașini din dotare se realizează aproximativ 200 consultații medicale /luna la domiciliul asistaților ne-deplasabili, EKG-uri și recoltări de analize la domiciliu, precum și transportul unor pacienți pentru diverse tratamente și consultații în clinică.

Desigur, resursele de care dispunem nu ne permit servicii nelimitate, dar în măsura posibilităților îi ajutăm cu tot ce putem pe cei în nevoie.

Ceea ce este diferit față de alte clinici din România, publice și private, este legătura specială care există între pacienți și personalul Centrului de Ajutor Medical. Aici, atât medicii, cât și asistentele cunosc pe lângă istoricul medical al pacientului și multe alte amănunte din viața acestora. Aș putea spune că meseria de medic se împletește cu cea de asistent social, iar « anamneza » se transformă de multe ori într-o discuție relaxată, care depășește limita relației pacient-medic.

Ne dorim ca pacienții noștri să se simtă ca într-o familie și să nu uite de sprijinul pe care putem și dorim să-l oferim.

Dr. Mona Bejan

Director al Centrului de Ajutor Medical al F.C.E.R.

AUDIENȚE Director DASM Attila Gulyas

Marți și Joi 10.00 – 12.00

Inscrieri prealabile la secretariat

Tel: 021 322 40 67

Mulțumim celor care ne-au trimis articole!

DASM, Str. Maximilian Popper nr.8-10, Sector 3, Cod 030863, București,
Tel: 021-3264140; Tel/fax: 021-3224067; secretariat.dasm@jewish.ro

VISĂTORUL' DE LA CĂMINUL „ROSEN”

„Vreau să fac ceva bun pentru ceilalți”. Asta spuneam mereu de când eram mic și mă întrebau ce vreau să fac când voi fi mare. Într-adevăr cred că dacă ai chemare și ești puternic, nimic nu te oprește și cu siguranță vei realiza visul tău, cu atât mai mult dacă este un vis dezinteresat. Și pot să spun că așa a fost viața mea: în slujba celor nevoiași și cu îndrumarea Lui Dumnezeu.

Mă numesc Gaetano Perrotta, m-am născut în Italia. De la vârsta de 17 ani am dobândit experiență de viață din punct de vedere religios făcând parte din Ordinul Ospitalier Religios „Sf. Ioan a lui Dumnezeu”, urmând cursurile lor de formare și având sarcini de conducere în instituțiile lor. Am fost 6 ani în misiune în Filipine, Fondator și Director al unui Centru de Reabilitare pentru copii cu handicap și abandonati dar și colaborator la o policlinică gratuită pentru bolnavi de TBC. În Italia am fost numit Administrator și Director la Spitalul Psihiatric „Istituto San Giovanni di Dio”, completând o experiență de 9 ani cu asistați cu probleme psihice. Timp de 2 ani am lucrat ca asistent medical profesionist la un Spitalul Geriatric-Reabilitativ.

În România am fost asistent social la un Sat pentru Copiii Străzii, și după câteva experiențe de lucru cu firme comerciale, am regăsit „calea cea bună” când am fost ales, din februarie 2008, să devin Director al Căminului pentru persoane vârstnice „Dr.Rosen” în București.

De când sunt la cămin am încercat să trăiesc și aici idealurile de viață și să fac mereu bine având în vedere ameliorarea condițiilor de trai.

Căminul „Dr. Rosen” împlinește 30 de ani de activitate, cu toate acestea rămâne printre cele mai moderne cămine ce asigură servicii de: fizioterapie, hidroterapie, gimnastică de reabilitare, farmacie proprie, cabinet de stomatologie, servicii de terapie ocupațională și asistență socială. În plus, în afară de asistență medicală asigurată 24 de ore, există 2 medici specialiști și un medic psihiatru. De menționat este și faptul că din luna martie complexul alimentar „Martin Balus”, asigură mese kasher oaspeților căminului, asistaților la domiciliu și la restaurantele rituale care deserveșc Comunitatea. Oaspeții căminului participă activ la alegerea meniului săptămânal.

Fiecare clipă din viața noastră merită trăită din plin și căminul nostru oferă această posibilitate.

Gaetano Perrotta

Director Cămin „Amalia și Sef Rabin Dr.Rosen” și Complexul Alimentar „Martin Balus”

COMEMORAREA A 80 DE ANI DE LA NAȘTEREA ANNEI MARIE FRANK

Annelies Marie “Anne” Frank, s-a născut la 12 Iunie 1929, a fost o adolescentă de origine evrească care a scris un jurnal pe vremea când, împreună cu familia și alți patru prieteni, se ascundeau în Amsterdam, în timpul ocupației Olandei de către Germania, în timpul celui de-al doilea război mondial.

Jurnalul său scris cu o mare profunzime și foarte mult umor, descrie cei doi ani petrecuți în izolare, înainte de moartea sa tragică, la numai 15 ani. Anne Frank s-a născut la Frankfurt pe Main, Germania. La vârsta de 13 ani, Anne a primit în dar un jurnal, în care a început să scrie toate gândurile și experiențele sale sub forma unor scrisori către un prieten imaginar. În decursul a 25 de luni, timp în care aceasta a stat în izolare împreună cu familia sa și cei 4 prieteni, Anne a notat toate experiențele prin care a trecut, descriind toate tensiunile emoționale prin care treceau cei 8. De asemenea, în Jurnal Anne povestește cum s-a îndrăgostit prima dată, toate detaliile referitoare la trăirile sale ca adolescentă, descoperirea frumuseții vieții, precum și dorința de a deveni scriitoare. De când a fost publicat prima dată, în 1947, Jurnalul său a fost tradus în peste 50 de limbi. Mai mult decât oricine până atunci Anne Frank reușește să personalizeze într-un mod original, victimele Holocaustului.

Jurnalul a circulat mai întâi printre prietenii familiei, apoi în 1947, a fost publicat prima oară la Amsterdam. Succesul a fost atât de mare încât au urmat numeroase alte ediții în toată Europa și SUA. În prezent este studiat în școlile americane, germane și israeliene. În 1995, a apărut o altă versiune a Jurnalului, care conținea materiale ce nu fuseseră publicate inițial, inclusiv pasaje în care Anna își critica părinții. Ascunzătoarea în care Anne Frank și-a petrecut cei doi ani a fost declarată muzeu, anual locul fiind vizitat de peste 1 milion de persoane.

OFIȚERUL DE SERVICIU

Conducerea DASM a luat decizia ca începând cu luna iunie să existe un OFIȚER DE SERVICIU sâmbătă și duminică. Astfel, orice asistat poate cere ajutorul zilnic, dacă se află în situație dificilă, apelând la nr de telefon 0213264140 int 116.120; 0213235787 sau 0213221630. În cel mai scurt timp posibil, asistentul social –ofițer de serviciu în ziua respectivă, preia cazul și caută să-l soluționeze cu profesionalism.

Considerăm că un program social complet și modern, așa cum este al asistaților din Comunitatea București, nu poate fi derulat în cinci zile din șapte, de aceea Ofițerul de serviciu completează acest program și o facem cu satisfacție, deoarece ești fericit atunci când dai bucurii altora.

Prin urmare, apelați-ne, stimați prieteni, în orice zi, pentru că dorim să vă fim mereu alături.

ANIVERSĂRI LA PLOIEȘTI

În Comunitatea Evreilor din Ploiești în ultimele luni au trecut bariera celui de-al nouălea deceniu doua din cele mai respectate doamne ale micii noastre comunități. Ele sunt în permanență prezente la activitățile desfășurate în cercurile "Generației de Aur", cât și în cele ale "Generației de Mijloc".

Doamna Sandolache Reizica (95), care a fost plină de vervă în emisiunea televiziunii locale, ce i-a făcut bucuria să o sărbătorească, cât și doamna Golsfarb Jana (90), adică Tanti Gigi cum i se spune, sunt două prezențe ce aduc zambetul pe buzele tuturor, și însuflă curaj. Alături de ele a fost sărbătorită și Doamna Paraschiv Rasela (80), care luând modelul celor mai în vârstă se străduiește să le ajungă din urmă.

Întreaga comunitate a fost alături de ele, cu multă bucurie în jurul torturilor aniversare. S-a cântat, s-au făcut urări de sănătate și mulți ani și s-au depanat amintiri. Este o tradiție a Comunității noastre să aniverseze, în plin, pe cei mai în vârstă membrii ai săi.

Speranța noastră este că și în anii următori să ne regăsim cu toții și să continuăm tradiția.

ÎN MEMORIAM- MAGDALENA BOIANGIU (1939-2009)

Cine a fost Magdalena Boianciu?

Magdalena Boianciu a absolvit, în 1960, Facultatea de Filologie, secția de critica și teorie literară. Apoi a urmat o carieră ca redactor la radio, emisiuni de critică teatrală, de teatru radiofonic, culturale și de analiză socială. A fost secretar la Teatrul Bulandra, iar din 1990 și-a adus contribuția în presa scrisă în: Adevărul, Lumea, Teatru Azi, Dilema, Scena.

Gânduri către Magdalena Boianciu...

„Lena avea o minte dintre cele despre care se zice ca sunt pătrunzătoare, care nu glosează nicodată pe gheața fragilă a superficialului. Și știa să nu facă paradă cu ea, era un om de o incredibilă modestie, pe măsura umorului și a generozității ei.” (Iulia Popovici)

„Bucuria ei de a trai era lucidă, simțul umorului, al grotescului, dimensiune cu care ne ciocneam atât de des în experiența noastră comună în România, o ajutoră să corecteze percepția unei lumi ce s-a dovedit repede necruțătoare.

Mirella Nedelcu-Patureanu

S-A MAI REZOLVAT UN CAZ LA BOTOȘANI

Un bărbat trecut de 60 ani cu barbă și tâmplele cernite de trecerea inevitabilă a timpului, pășește cu încredere în sediul comunității.

Comunitatea din Botoșani l-a devenit de foarte mulți ani o a doua casă. Nici domnul Ghelber, căci despre dânsul este vorba nu-și mai amintește de când.

Astăzi a venit să ne mulțumească pentru faptul că atunci când s-a discutat noul protocol de asistență medicală și socială, în prezența d-nei Oprea Nicoleta, a fost determinat, să apeleze și la alte forme de asistență.

În urma discuțiilor purtate și cu sprijinul comunității s-a prezentat la Comisia de Expertiză Medicală și a fost încadrat în gradul al II-lea de invaliditate în care pe lângă o sumă modică de bani ce o primește de la I.S.H., și care îl este de un real folos, beneficiază de asistență medicală gratuită, medicamente compensate, etc.

Putem spune că D-I Ghelber Hers a simțit cu adevărat solidaritatea umană și că o rază de lumină și-a făcut loc pe chipul acestuia brăzdat de boli și singurătate.

UN VÂNT DE MODERNITATE

În ultimele luni noua conducere a COMPLEXULUI ALIMENTAR MARTIN BALUS, domnul Director Gaetano Perrotta și domnul director adjunct David Liebermann au lucrat pentru modernizarea, cașerizarea și aducerea în secolul 21 a bucătăriei și mașinilor care transportă mâncarea la domiciliul asistaților.

Mașinile care deserveșc traseele pentru asistați au fost dotate cu aparate de refrigerare ceea ce permite chiar la 40 de grade, ca mâncarea să ajungă proaspătă pe mesele acestora.

În plus la insistențele domnului Liebermann s-au diversificat meniurile și s-au mărit gramajele porțiilor.

O altă noutate este faptul că suntem la dispoziția asistaților noștri în permanență, aceștia putând suna la orice oră să-și comunice doleanțele, noi ținând cont de comun acord cu medicul de acestea, la tel. 021/6673633

Deviza noastră este: „mereu la dispoziția dumneavoastră”.

O VIAȚĂ DE OM...

Doresc să vă scriu câteva rânduri despre o enoriașă a noastră, Messer Ecaterina, în vârstă de 63 ani.

Din păcate destinul l-a fost necruțător purtând o boală gravă. Trebuie să știți despre ea că este divorțată și are o fiică de 40 ani, care locuiește tot în Arad, având doi băieți. A lucrat un an și patru luni la Cabinetul medical al Căminului nostru de vârstnici, dar cancerul a oprit-o din activitate. Având o pregătire profesională bună și o abilitate de comunicare ci cei vârstnici, a fost apreciată de ei.

Sprijinul nostru afectiv, vizitele, telefoanele și cuvintele noastre de îmbărbătare, au fost încununat de hotărârea DASM de a o accepta în rândurile asistaților, să-l acordăm și un sprijin bănesc, de care are mare nevoie. La vestea ajutoarelor primite (financiar, tichete de alimente, masa la Cantina Ritual și ajutor de Pesah), ochii i s-au umplut de lacrimi în semn de bucurie și prețuire, față de grija noastră pentru ea. În aceste momente, când poți să alini cătuși de puțin durerea cuiva, îți dai seama de importanța muncii tale.

IUNIE ÎN TIMIȘOARA

Serviciul de asistență socială al Comunității Evreilor din Timișoara, prin activitățile Centrului de zi a reușit să aducă culoare și lumină în viața asistaților.

În luna iunie, coordonatoarea centrului de zi, doamna Verona Botis, împreună cu alți 6 membri ai centrului, au organizat o excursie în Bogda.

De asemenea, în luna iunie, doamna Schwartz Edith (97 de ani), a acordat un interviu pentru Radio Timișoara, jurnalistei Ilona Fall.

EVENIMENT LA SATU MARE – ÎMPLINIREA A 65 DE ANI DE LA DEPORTAREA EVREILOR SĂTMĂRENI

Ambasadorul statului Israel la București, David Oren și deputatul Aurel Vainer, care este și președintele Federației Comunităților Evreiești din România, au participat luni 15 iunie 2009 la comemorarea a 65 de ani de la deportarea celor 18.000 de evrei din județ.

Înălți oaspeți au vizitat cimitirele evreiești din Satu Mare, au aprins lumânări și au ținut un moment de reculegere la Monumentul celor uciși în lagărele de exterminare din cimitirul evreiesc ortodox. La evenimentul oficial de la Sinagoga „Share Tora” au mai participat președintele Consiliului Județean, Csehi Arpad, subprefectul Aurelia Fedorca, primarul Iuliu Ilyes, oameni de cultură și membri ai micii comunități de evrei din județ.

Președintele Comunității Evreilor din Satu Mare, Nicolae Decsei a spus că sunt tot mai puțini supraviețuitorii sătmăreni din cauza vârstei înaintate. Au fost aprinse șase lumânări, câte una pentru fiecare milion de evrei exterminați. Directorul Filarmonicii de Stat „Dinu Lipatti”, a interpretat câteva piese, iar în încheiere, au fost rostite rugăciuni iar oficialitățile locale au depus jerbe de flori, au aprins lumânări și au pus câte o piatră pe monumentul închinat celor deportați de lângă Sinagoga Mare.

O ZI DIN VIAȚA COMUNITĂȚII EVREILOR BACĂU

Final de iunie 2009. Prilej de bilanț pentru încheierea activității lunare de asistență, de activitate trimestrială și semestrială economico-financiară a Comunității. Până la încheierea documentelor, cu aparatul foto și lista asistaților am pornit pe teren.

Prima asistată vizitată este doamna BRUDARIU DORINA (foto), care pe 8 august, împlinește 84 de ani. Dumneaei este asistată de 10 ani. Având serioase afecțiuni ca: Insuficiența cardiacă, artroza, hipertensiune arterială, etc., se deplasează cu dificultate, dar nu lipsește de la manifestările religioase și social-culturale ale Comunității.

Doamna BRUDARIU beneficiază de servicii care constau în: tichete alimente, ajutor de iarnă, ajutor de Pesah, medicamente și consultații medicale, masa la cantina și ajutor gospodăresc.

Am întrebat-o dacă este mulțumită de serviciile comunitare primite și ne-a declarat că: „Fără ajutorul primit de la Asistență și de la Comunitate, nu aș fi putut supraviețui. Mulțumesc tuturor celor care au avut grijă de noi – cei cu pensii mici, și le doresc multă sănătate și numai bine!”

Următoarea vizită am făcut-o la familia MANDLER ADELA și LEON (foto), asistați din anul 1988. În vârstă de 83 de ani, respectiv 87 de ani, soții MANDLER sunt încă activi în ceea ce privește participarea la sinagogă, sărbători religioase și mereu prezenți la acțiunile Comunității. Doamna MANDLER, afectată de hipertensiune arterială, cardiopatie ischemică, osteoporoză, și o reducere a auzului. Dumneaei a declarat: „Chiar dacă simțim efectele crizei, cu veniturile din pensie și ajutorul de la Asistență ne descurcăm și serviciile acordate sunt deosebit de importante pentru noi.”

Domnul MANDLER LEON – vechi participant la activitățile sinagogale – a făcut parte de mai multe ori din comisile de inventariere și evaluare ale bunurilor venite din ajutoare, ce se distribuie la asistați și enoriași; ne-a ajutat în situații dificile, când nu am avut oficiant de cult și am avut decese fiind deosebit de activ în acțiunile Comunității.

Deși suferă de cardiopatie ischemică dureroasă, adenom de prostată, insuficiență ventriculară stângă, domnul MANDLER este un activ participant la viața comunitară. Având și dificultăți de echilibru, totuși îl vedem cu regularitate în mijlocul nostru, ceea ce ne bucură și are un efect de încurajare pentru ceilalți enoriași. Domnul MANDLER ne-a declarat că: „Doresc să beneficiaz de asistență, de serviciile ce se acordă asistaților și de ajutorul celor care se ocupă de asistați, încă... 50 de ani!” Cu asemenea tonus, suntem și noi

mobilizați, să depunem eforturi pentru ajutorul lor.

Aceste persoane deși cu multe suferințe și probleme, sunt recunoscători Comunității, pentru felul în care îi ajută, oferindu-le un standard de calitate a vieții superior.

ÎNCEPUTURILE “TÂRGU MUREȘ TRUST” - O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU CEI ÎN NEVOIE

În cadrul Comunității Evreilor din Tg.Mureș funcționează o fundație evreiască de caritate din Glasgow, Scoția, cu denumirea „Târgu Mureș Trust”, înființată în anul 1999, cu scopul de a ajuta supraviețuitorii Holocaustului și familiile acestora din Tg.Mureș și împrejurimi.

În octombrie 1999, doamna Ethne Woldman, directoarea „Jewish Care Scotland”, a vizitat Tg. Mureș printr-o delegație din partea „East Renfrewshire” Glasgow. Fiind în oraș, a căutat Comunitatea Evreilor din Tg.Mureș, și a realizat că membrii acestei comunități sunt în majoritate supraviețuitori ai Holocaustului și au vârsta peste 70-75 ani. De asemenea a înțeles din discuțiile purtate cu conducătorii comunității, domnii Sauber Bernath (z.l.) și Ausch Alexandru, că membrii comunității au dificultăți în viața de zi de zi. Totodată, fiind singuri, fără familie și la o vârstă înaintată, treburile gospodărești, și alte activități ce necesită deplasare sunt greu de realizat.

La întoarcere, dna Ethne Woldman a contactat membrii comunității evreiești din Glasgow și a cerut ajutorul lor pentru înființarea unei fundații în scopul ajutorării Comunității din Tg.Mureș. În mai 2000, a revenit în țară împreună cu domnii David Bishop și Colin Black, și au pus în practică acțiunea. În cele aproape 10 ani de activitate, sistemul s-a extins devenind unul complex. Astăzi, beneficiază lunar de medicamente în medie 80 de persoane, iar ajutorul gospodăresc s-a extins și a ajuns la multe familii, iar în unele cazuri grave, supravegherea este chiar și 24 de ore pe zi.

În cursul anilor s-a lărgit gama ajutoarelor cu pachete de alimente, periodic, cu ocazia sărbătorilor, de 4 ori anual, precum și donații de îmbrăcăminte. Se organizează întâlniri cu membrii de vârstă a 3-a, uneori și bilunar, cu masă caldă și diferite programe.

În general, fundația „Târgu Mureș Trust” a adus o schimbare esențială, în bine, în viața micii comunități din Tg.Mureș. Nu numai îmbunătățirea calității vieții, dar și faptul că membrii comunității simt într-adevăr că sunt o familie, mai mult de atât, așa cum se spune în Glasgow: „You are our extended family” – „Sunteți familia noastră extinsă.”